

Προσφωνήσεις

Σήμερα συγκεντρωθήκαμε εδώ, ημέρα μνήμης για τα τραγικά γεγονότα που συνέβησαν στην Κύπρο το καλοκαίρι του 1974 κι οδήγησαν σε εθνική καταστροφή, τη μεγαλύτερη στην ιστορία της Πατρίδας μας, στη σύγχρονη εποχή.

Με αφορμή την ανατροπή του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, οι Τούρκοι εξαπέλυσαν επίθεση κατά της Μεγαλονήσου, με την ανοχή και ενθάρρυνση των «συμμάχων» μας. Ο «Αττίλας» βρήκε την Κύπρο αποδυναμωμένη και διχασμένη, με την ανατροπή του Προέδρου και τις εσωτερικές συγκρούσεις καλά μελετημένες και οργανωμένες από την αφροσύνη της ελλαδικής δικτατορίας. Σημαντικές προσωπικότητες της εποχής μαρτυρούν σήμερα, πως αν δεν υπήρχε αυτή η μοιραία προδοτική ενέργεια, παρότι είχε από πολύ πριν αποσυρθεί η Ελληνική Μεραρχία, θα μπορούσαν και μόνοι τους οι Κύπριοι να αποκρούσουν τους Τούρκους.

Όμως, επρόκειτο για το «χρονικό ενός προαναγγελθέντος θανάτου», όπως θα λέγαμε. Ήδη από το 1965, η τότε δημοκρατική κυβέρνηση εδέχετο αφόρητες πιέσεις από τις γνωστές μεγάλες δυνάμεις να δεχτεί τουρκικές βάσεις στη Μεγαλόνησο, να δοθεί στην Τουρκία ελληνικό νησί για να εγκαταστήσει Βάσεις, να γίνει διχοτόμηση του νησιού.

Το απεχθές σχέδιο «Άτσεσον». Ήταν πια θέμα χρόνου να δρομολογηθούν τα γεγονότα που θα οδηγούσαν στην εξυπηρέτηση ανόμων συμφερόντων. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία αμφιβολία πως η πραγματική αιτία της πτώσης της Δημοκρατίας στην Ελλάδα και η επιβολή δικτατορίας ήταν το Κυπριακό. Ο Μακάριος είχε προβεί σε δραματική δήλωση:

«Η ελληνική Κύπρος διέρχεται σήμερα μια κρίσιμη περίοδο και διανύει την πλέον δύσκολον και αποφασιστικήν στιγμήν στην ιστορία της. Ο Κυπριακός λαός διεξάγει υπέρτατον αγώνα δια την διατήρησιν

της εδαφικής ακεραιότητας της νήσου και της Εθνικής του αποκαταστάσεως».

Δυστυχώς ήλθαν οι αποφράδες ημέρες: Η 15^η Ιουλίου του 1974 και η τραγικότερη 20^η Ιουλίου του 1974. Οι εφιαλτικές ημέρες με τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν κατά της κυπριακής Δημοκρατίας και του ελληνικού πληθυσμού στη χώρα. Ανοιχτή πληγή στη ψυχή μας, οι αγνοούμενοι... Η στρατιωτική χούντα της Αθήνας κατέρρευσε υπό το βάρος της εθνικής καταστροφής. Παράλληλα η τουρκική ηγεσία δήλωνε πως η Κερύνεια ΘΑ παραμείνει για πάντα Τουρκική κι αργότερα πως «το Κυπριακό λύθηκε το 1974». Πριν λίγους μήνες είχε πεθάνει ο μεγάλος μας ποιητής Γιώργος Σεφέρης.

Μέχρι το τέλος η ψυχή του ήταν ανήσυχη, γιατί, όπως έλεγε, δεν τον πλήγωνε μόνο το γεγονός της δικτατορίας, όσο ο φόβος για μια εθνική καταστροφή που θα έφερνε αυτή. *«Βλέπω μπροστά μου το κρεμό στον οποίο οδηγείται η Χώρα»*, έγραφε.

Όμως τα γεγονότα στην Ελλάδα και την Κύπρο έχουν κι άλλη γενεσιουργό αιτία: Είναι τα αποτελέσματα των εμφυλίων παθών και διχασμού και αυτή η παράμετρος, η διχαστική φύση των Ελλήνων, αποσιωπάται και υποβαθμίζεται. Σοβαρές πτυχές της ιστορίας μας, μας είναι άγνωστες. Στο σχεδιασμό για την ελληνική Παιδεία, πρέπει να συμπεριλαμβάνονται μαθήματα προς παραδειγματισμό και αποφυγή καταστροφικών επαναλήψεων. Ο Κολοκοτρώνης, στην ιστορική ομιλία του προς τους νέους, μίλαγε για την Ομόνοια και την πάταξη της Διχόνοιας.

Λέγεται πως η μελέτη της ιστορίας μας διδάσκει για να αποφύγουμε τα λάθη του παρελθόντος. Όμως δε διδαχτήκαμε σε βάθος την ιστορία μας, ιδιαίτερα του 20^{ου} αιώνα, όλα τα πραγματικά γεγονότα και τα διπλωματικά παρασκήνια. Στη γειτονική μας χώρα διδάσκεται **και** η στρατιωτική **και** η διπλωματική ιστορία, από δεκαετίες.

Αυτά μπορεί να γίνουν μόνο μέσω της Παιδείας και της δια βίου μάθησης και πνευματικής καλλιέργειας.

Η Διδώ Σωτηρίου, τονίζει: «Αν οι νεότερες γενιές είχαν διδαχθεί σωστά το ιστορικό της Μικρασιατικής Καταστροφής και το διπλωματικό παρασκήνιο και ιδιαίτερα η Σχολή Ευελπίδων, δεν θα είχαμε Χούντα στην Ελλάδα, ούτε Αττίλα στην Κύπρο, γιατί το διπλωματικό παρασκήνιο είναι το ίδιο».

Σήμερα συγκεντρωθήκαμε εδώ, εκπρόσωποι πολιτείας και λαού, για να τιμήσουμε τη μνήμη των ηρωικών νέων της Μεσσηνίας που συμμετείχαν στην αντίσταση κατά του Αττίλα στην Κύπρο το 1974. Απ αυτούς άλλοι έχασαν τη ζωή τους, άλλοι είναι αγνοούμενοι. Οι ήρωες μας στέκονται ενώπιων μας, με τη σειρά τους και εγείρουν πιεστικά, επιτακτικά ερωτήματα προς κάθε κατεύθυνση. Αυτό που μπορούμε και πρέπει να τους βεβαιώσουμε είναι: Ποτέ πια Διχασμός. Μόνο με την ενότητα και τη Γνώση αποτρέπεται κάθε εσωτερική και εξωτερική επιβουλή. Ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, μετά τη πτώση της Χούντας, είπε στην Εθνικής σημασίας ομιλία του, μεταξύ άλλων: «...να σταματήσει πια στην Ελλάδα ο καταστροφικός μύθος του Σίσυφου».

Τιμή και Δόξα στους ήρώές μας. Τους αξίζει αιώνιος έπαινος. Όρθωσαν το ανάστημά τους, οδηγούμενοι από το πνεύμα της αιώνιας Ελλάδας, απέναντι στον ισχυρότερο εχθρό, όπως μας μιλά ο μεγάλος μας ποιητής, Κωνσταντίνος Καβάφης για τις Θερμοπύλες:

*Τιμή σε κείνους όπου στη ζωή τους
ώρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες*

.....

*και περισσότερη τιμή τους πρέπει
όταν προβλέπουν (και πολλοί προβλέπουν)
πως ο Εφιάλτης θα φανεί στο τέλος
κι οι Μήδοι, επιτέλους, θα διαβούνε.*

Ζήτω το Έθνος!